

dignitatum janua sint clausæ, cap. Infamis 88. de reg. jur. in 6. l. 2. C. de dignitat. lib. 12. & ibi Glossa.

- 39 Quavis femina capax censetur ad succedendum in Regno, ac inferioribus dignitatibus adhuc administrationem habentibus, nisi remota reperiat (ut apud Gallos ex lege Salica l. 2. tit. 15. part. 2. cap. Significavit 36. de rescript. cum aliis, quæ adducit Tiraquel. de jur. primog. quæst. 10. num. 2. Solorz. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 1. cap. 26. num. 29. ubi plures, Molin. d. cap. 13. num. 15. Salced. de represent. lib. 1. cap. 12. num. 1. tamen quoties masculus ejusdem lineæ, & gradus concurrat, etiam minor natu, illa prorsus excluditur; cedit enim privilegium primogenituræ præstantiæ, atque aptitudinæ sexus, d. l. 2. Partit. ubi Gregor. Lop. gloss. 13. Tiraq. d. quæst. 10. n. 7. & 18. cum seqq. Salced. ubi proximè.

Verf. Septimò ad idem probandum.

- 40 Quoties feudum conceditur, ut ad liberos, aut hæredes perveniat, femina, etsi deficiat masculus, non succedit, ut prænotavi sup. lib. 2. cap. 18. num. 52. nam hoc est de natura feudi, ut assertum est num. 36. Sed si recipiatur expressim pro masculis, & feminis, ita demùm hæ admittuntur, si nullus ex illis etiam minor natu superfit, cap. 1. §. Quin etiam, tit. Episcopum, vel Abbatem, &c. in usib. feud. ubi Gloss. verb. Non admittuntur, Gerard. Niger apud Cujac. lib. 1. de feud. tit. 4. Gregor. Lop. in l. 3. gloss. 2. tit. 13. p. 6. Mathienz. in l. 7. gloss. 6. in fin. tit. 7. lib. 5. Recop. Castill. lib. 5. cap. 86. num. 31. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 6. num. 11. Clar. §. Feudum, quæst. 73. n. 3. Tiraq. de jur. primogen. quæst. 10. num. 9. ubi quod feudum vocatur femineum: & hoc contra Baldum ampliat Molin. num. 12. tamen si dicatur, ut masculi cum feminis succedant.

Ibi: Non oberit his.

- 41 Ultra ea, quibus D. Præses satisfacit objectioni legit 12. in 33. part. 7. adjici poterit, quod decisio illa solum supponit, posse aliquando contingere, ut femina major natu masculum minorem excludat à primogenii successione; nam sunt casus ubi femina primogenita habet jus saltem probabile contra fratrem, veluti si femina instituat majoratum, de quo Tiraq. d. quæst. 10. n. 27. plures laudans pro feminis. Deinde si quis filios habens, filiam primò ad majoratum vocet, in successoribus de prælatione masculi ætate minoris meritò dubitabitur, quæ institutio jure permittitur, teste Anton. Gom. in l. 40. Tauri, num. 60. Similiter dicendum si majoratus conditor vocaverit primogenitum, sive masculum, sive feminam, exclusa prælatione propter sexum. Ubi igitur masculus, & femina ita pariter nascuntur, ut lateat quis prior in lucem prodierit, omnis quæstio de jure femina in præmissis cessabit casibus, & masculus qui antè editus jure præsumitur, obtinebit primogenium: & hoc regia decisione stabilitur citra derogationem prælationis masculorum regularis, quæ est de majoratum natura. De interpretatione dictæ legis Partitarum, & quid juris in regni, & majoratum successione, ubi gemini ejusdem sexus nascuntur, agit Molin. de primog. lib. 3. cap. 1. à num. 19. Tiraq. de jur. primog. q. 17.

Verf. Rursus septimò principaliter.

Falcita jam feminarum exclusionem propter masculos ejusdem gradus, & lineæ septem fundamentis, nunc docet D. Covar. juxta primogeniorum naturam feminas proximiores admitti, licet masculi inferioris gradus concurrant ad successione. Molin. lib. 3. cap. 4. per totum, & cap. 5. in princip. Salced. de representat. lib. 1. cap. 12. num. 2. Alvarad. de conject. ment. defunct. lib. 3. §. 4. num. 45. P. Molin. sup. disp. 625. n. 3. & 6. Mathienz. in l. 7. gloss. 6. num. 3. tit. 7. lib. 5. Recop. Guttier. pract. lib. 2. q. 87. n. 6. Parlador. quotidian. lib. 3. q. 1. num. 2. Gregor. Lop. in l. 3. gloss. 2. col. 7. tit. 13. part. 6. Castill. lib. 2. cap. 4. num. 159. Mieres de majorat. part. 2. q. 6. ex n. 2. & ita jubetur l. 13. tit. 7. lib. 5. Recop. Representat. tamen jure remotior masculus femina potior erit, ut si possessor relinquat filiam primogenitam, & nepotem ex filio etiam minore, quoniam hic superabit amitam in majoratus successione.

Ibi: Quamobrem ita tenendum.

Masculi remotiores feminis proximis præponuntur in successione; si ita cautum per majoratas conditore reperitur, l. 13. tit. 7. lib. 5. Recop. P. Molin. sup. num. 6. Molin. d. cap. 14. ex n. 15. Gregor. Lop. Castil. ac ceteri immediatè laudati. Olim quidem feminarum exclusio ob remotiores masculos ex variis, ambiguisque præsumptionibus inducebatur, ut videre est apud Molin. d. cap. 5. Gregor. Lop. Castill. Mier. Alvarad. Parlad. & alios ubi proximè. Novissimè verò ad annos 1611. sub Philippo II I. sancitum est, feminas minimè à majoratum successione rejiciendas esse, admittis masculis gradus inferioris, nisi ita perspicuis, ac expressis verbis jussit institutor, l. 13. tit. 7. lib. 5. Recop. De feminarum exclusionem plura nobis discenda jam memorati reliquerunt, & alii penè innumeri apud Castill. n. 3.

Ad Num. 6.

Possessio civilis ac naturalis bonorum omnium, quæ ad majoratum spectant, illius possessore decedente, in legitimum successorem jure ipso transfertur absque actu aliquo vero, vel ficto apprehensionis, l. 45. Tauri, quæ est 8. tit. 7. lib. 5. Recopilat. Anton. Gom. & Avendañ. in d. l. 45. Mathienz. & Azeved. ad l. 8. Greg. Lop. in l. 7. gloss. 2. tit. 4. p. 5. ubi Hermos. à num. 4. P. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 636. cum seqq. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 12. per tot. Paz de tenu. cap. 28. num. 67. Castill. controvers. lib. 5. cap. 91. num. 48. Amat. variar. resol. 39. num. 126. Mier. de majorat. part. 3. q. 1. cum aliis, Guttier. pract. lib. 2. q. 86. & 87. Menes. do fideicommiss. in rubr. num. 8. Solorz. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 4. cap. 12. n. 96. ubi quod Taurina decisio in majoratibus Indiarum observatur. Paz sup. cap. 39. n. 34.

Ibi: Etiam si possessio rerum ad majoratum.

Possessionem lex transfert, etsi res primogenii à tertio retineatur: & ita verum est, quanvis nunquam in potestatem possessoris ultimi majoratus devenerit, veluti si ante realem bonorum apprehensionem

prehesionem è vita migraverit. Gregor. Lop. d. gloss. 2. col. 2. Paz sup. cap. 35. num. 19. cum seqq. Hermos. num. 29. Sed maximè controvertitur, an hujusmodi possessionis transmissio, & lex 45. procedat in eo qui primo succedit majoratus conditori? Negativam sustinet Molin. d. lib. 3. cap. 13. num. 40. cum seqq. cui adhæret Pat. Molin. disput. 638. num. 1. Affirmativam Anton. Gom. num. 117. Paz cap. 21. ex num. 5. Mathienz. in d. §. 8. gloss. 5. num. 8. Avend. in d. l. 45. gloss. 3. num. 2. & hanc praxi receptam testantur Addit. ad Molin. Guttier. (licet Molinæ sententiam de jure veriorum agnoscat,) Practic. lib. 3. q. 72. n. 3.

- 46 Etiam quæstio est, num ex dicta lege agi possit adversus titulo possidentem? Quam controversiam sub distinctione absolvit Molin. d. cap. 13. n. 55. nam si ex ipsius tituli inspectione de ejus defectu, ac nullitate appareat, non proficiet possidenti quominus ex lege conveniatur, aliàs secus. Accedit P. Molin. ubi proximè, n. 4. sed præfatam distinctionem rejicit, negativè resolvens, Paz cap. 28. num. 18. cum seqq. non tamen à Molina recederem.

Ibi: Nec oberit, quod quibusdam.

- 47 Nonnulli, in quibus periculis Ant. Gom. num. 116. sententur legis 45. decisionem solum convenire majoratibus regia facultate institutis. Contrarium à cunctis nostratibus receptum reperimus, ut apud Molin. sup. n. 62. Castill. lib. 3. cap. 19. n. 280. Guttier. Pract. lib. 2. q. 86. Salced. de representat. lib. 3. cap. 5. n. 12. Mathienz. in d. l. 8. Recop. gloss. 3. n. 4. P. Molin. disp. 636. n. 5. & ita alii plures apud Castil. & Salced. qui omnes contra Anton. Gom. probant, vincula favore familiæ perpetuò relicta, in Hispania absque Regis facultate esse, ac dici propriè majoratus. Imò lex nostra ampliatur ad patronatus, & anniversaria, quæ jure majoratus deferuntur. Castill. sup. Menes. in rubr. de fideicom. n. 9.

Verf. Cæterum quoad ipsam legem.

- 48 Solet in disceptationem revocari, utrum statuto; vel consuetudine possit transferri possessio absque aliquo apprehensionis actu, sicut lege 45. Tauri cavetur, de quo latè Tiraq. tract. mors omn. solv. part. 1. declarat. 6. qui cum pluribus affirmativam amplectitur, & Amat. var. resol. 39. num. 21. cui ex nostratibus subscribere Anton. Gom. in d. l. 45. n. 111. P. Molin. disp. 636. n. 3. Azeved. in l. 8. n. 18. tit. 7. lib. 5. Recop. ubi Mathienz. gloss. 1. n. 3. in ead. l. 8. Paz de tenu. cap. 48. n. 13. Molin. de primog. lib. 3. cap. 12. n. 16. Sed inter statuta Gallia, ac Italia, quæ ita possessionem in hæredes transfundunt, & nostram Taurinam constitutionem nonnullas differentias recenset Paz d. cap. 48. ex n. 6.

- 49 Hæc civilissima possessio, quæ & artificialis nuncupatur, an sit vera, vel ficta, controvertitur apud Argel. de acquir. possess. q. 13. art. 8. à n. 22. de quo plenè Tiraq. d. tract. part. 5. declarat. 1. Amat. sup. n. 52. Et quoad dictam legem 45. veram, & propriam transferri possessionem profitentur P. Molina. Ant. Gom. Mathienz. ubi proximè, Guttier. Pract. lib. 2. q. 87. n. 7. Molin. d. cap. 12. num. 19. Paz sup. cap. 50. num. 9. Verum tamen lex non confert majoratus successoris facultatem. D. de Faria Nova Addit. ad Covar.

ut actualem possessionem, ejecto tertio possessore, propria autoritate apprehendat, sed possessoriis remediis uti oportebit. Molin. n. 12. Nec ex ipsa constitutione tribuitur diversa possessio ab illa, quam ultimus possessor obtinebat, sive civilem, sive naturalem, aut nudam detentionem: quod ita verum est, nisi factò possessoris, veluti per alienationem, possessio in tertium transisset. Molin. n. 17. Paz d. cap. 48. num. 18. aut iniquè à majoratu aliàs abdicaretur.

Verf. Ex hoc tunc non sequitur.

Adde P. Molin. sup. Tiraquel. d. part. 1. declarat. 6. ex num. 5. Paz ubi proximè, num. 13. qui pro hac sententia rationes expendunt.

Verf. Et præterea, ibi: Est tamen circa has.

Cui ex l. 45. Tauri, possessio absque actu aliquo juris ministerio confertur: competunt remedia, seu interdicta possessoria adipiscendæ, retinendæ, ac recuperandæ. Molin. d. lib. 3. cap. 13. per tot. Paz de tenu. cap. 1. num. 28. P. Molin. de just. & jur. disp. 637. n. 2. Castil. controvers. lib. 3. cap. 24. à num. 26. Anton. Gom. in d. l. 45. n. 118. Mathienz. in l. 8. gloss. 2. ex num. 3. tit. 7. lib. 5. Recop. Azeved. in ead. l. 8. num. 19. cum seqq. Similiter hujusmodi remedia conceduntur hæredibus, in quem possessio ex statuto transmittitur. Amar. pluribus laudatis d. resol. 39. ex num. 53. P. Molin. ubi proximè, alter Molin. num. 2. Menoch. de retinend. possess. remed. 3. num. 60. Tiraquel. tract. mors omn. solv. part. 6. declarat. 1. cum seqq. Argel. de acquir. possess. q. 13. art. 8. à n. 19.

Verf. Item & hic possessor.

Majoratus successoris, vel hæredi datur interdictum retinendæ, ut adnotant nuper laudati, & plures alii, quos refert Amat. ubi proximè.

Verf. Sic & interdicto recuperandæ.

Consulas præcitas, & quos adducit Amat. num. 29. nam controversum est, an transeat possessio ex statuto in hæredem, si bona per tertium occupentur ante hæreditatem aditam?

Apud nos summarissimum remedium, quod tenuta dicitur, lex regia introduxit, de quo Molin. d. cap. 13. in princip. Christophor. de Paz plenum tractatum edidit, & alii nostrates fusè disseruerunt. An hoc & alia possessoria remedia concedantur ex lege 45. Tauri, postquam successor bona majoratus realiter apprehenderit, si fortè à possessione ceciderit, docet Molin. eod. cap. 13. num. 8. quem sequitur P. Molin. d. disput. 637. num. 3. Paz sup. cap. 24. ex num. 18. consulendus etiam Tiraquel. cit. tract. part. 7. declarat. 2. Supremum Indiarum Consilium de tenuta nullam habere cognitionem, latè probat Paz cap. 39. ex num. 18.

Verf. Huic regia decisioni.

Feudi possessio absque apprehensione non transit in filium ultimi possessoris, ut post D. Covar. fusè probat Tiraquell. tract. mors omn. solv. p. 1. declar. 4.

de declaratione 4. Mathienz. cum pluribus in l. 8. gloss. 2. num. 17. tit. 7. lib. 5. Recopilat. Contrà ex multis tenet Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 16. n. 54.

Ibi: Sic sanè quod scribitur.

Filius dicitur, etiam vivente patre, feudum possidere improprie propter successionis spem, sicuti filius Regis, vel Comitis superstitis, Rex, aut Comes solet nuncupari. Molin. de primogeniis lib. 3. cap. 6. à num. 16. & filius bonorum patris viventis dominus censetur. l. In suis 11. de liber. & posthum.

Verf. Hinc constat regiam.

Adde Mathienz. sup. num. 19. & à me prænotata sup. lib. 1. cap. 14. num. 10. cum seqq.

Ad Num. 7.

56 Circa intellectum legis 46. Tauri, quæ est 6. tit. 7. lib. 5. Recopilat. non pauca tradiderunt Anton. Gom. in d. l. 46. Mathienz. & Azeved. in d. l. 6. Molin. sup. lib. 1. cap. 26. ex num. 14. Guttier. Practi. ar. lib. 2. quæst. 81. cum seqq. Pat. Molin. disputat. 644. num. 2. Garcia de expens. cap. 13. à num. 43. Paz Civil. quæst. 6. & 7. Mieres de majorat. part. 4. quæst. 33. Castill. controvers. lib. 5. cap. 144. num. 14. Menef. in rubrica, num. 10. de fideicommiss. Alvarad. de concess. ment. defunct. lib. 2. cap. 4. num. 37.

57 Illud inter cætera observant Interpretes, quod D. Præses hic docuit, scilicet Regiam Constitutionem observandam esse etiam in primogeniis absque Regis facultate institutis, in anniversariis, patronatibus, aliisque quibuscumque bonis, quæ in Hispania jure majoratus deferuntur. Guttier. quæst. 85. Azeved. num. 7. Paz q. 6. num. 45. & 46. Menef. ubi proximè, Garfias n. 46. Molin. lib. 1. cap. 1. num. 27.

Ad Num. 8.

58 Lex 40. Tauri, quæ est 5. tit. 7. lib. 5. Recopilat. jungenda est legi 14. ejusdem tituli, quæ illa servari præsumitur, nisi expressè majoratus conditor jus repræsentationis exclusiverit: pro quarum constitutionum enucleatione ultra Antonium Gomezium, Azevedum, atque Mathienzium in eisdem legibus, consulendi sunt Molin. lib. 3. cap. 6. & 7. Castill. sup. lib. 3. cap. 19. Pat. Molin. de just. & jur. disputat. 626. cum seq. Salced. de repræsentat. lib. 2. cap. 29. & Practicar. cap. 38. n. 58. & comprobavimus repræsentationi locum fore quoties apud nos bona majoratus jure transmittuntur, quod dicta lex decimaquarta in anniversariis, ac patronatibus observari præcepit. De controversia inter patrum & neporem egimus ibidem, ex num. 38. Sed & neptis ex fratre minore amittæ præfertur primogenitæ, non quoniam illa masculinitatem repræsentet patris, quod fieri nequit, ut plurimis probat Salced. lib. 1. cap. 12. ex num. 14. Molin. dicto cap. 6. num. 49. sed quia potioris est lineæ, siquidem masculus primam constituit, ac jus successionis parat suis liberis, etsi existat foror major natu. Molin. d. lib. 3. cap. 4. n. 12.

& adde per me tradita Practic. cap. 38. num. 44. quæ ad rem faciunt, ac per Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 19. à n. 52.

Verf. Cæterum ea quæ.

Ubi bona majoratus esse judiciali sententiâ pronuntiantur, omnia servari debent quæ ex legibus, & consuetudine in primogeniis regulantibus sunt stabilita: quod utique procedit quoties majoratus fit mentio in privilegio, testamento, scriptura, donatione, probatione, ac in alia quavis dispositione. Mathienz. in l. 1. gloss. 7. num. 1. tit. 7. lib. 5. Recopilat. cum res judicata pro veritate habeatur, l. Ingenuum 25. de stat. homin. Idem juris erit de majoratu per sententiam declarato, ac si de ipsius institutione per scripturam appareret.

60 Libet adicere quod in controversiis de majoratum successione in primis est linea inspicienda, secundò gradus, tertio sexus, ultimo ætas. Itaque qui prioris est lineæ, superat omnes qui de illa non sunt: si in eadem linea consistat uterque, proximior admittitur: ubi in eadem linea, ac gradu existunt litigantes, masculus prævalet: si quoad omnia sint pares, ætate major præponitur, de quo Molin. de primogen. lib. 3. cap. 4. num. 13. Pat. Molin. de justitia & jure disput. 625. num. 5.

SUMMARIUM.

- 1 De potestate Principis ad infringendas voluntates defunctorum, qui majoratus instituerunt, quedam distinctio traditur.
- 2 Quoad derogandum clausulis majoratum per Principem nihil refert, an fuerint regia facultate constituti, necne, & num. 15.
- 3 Principi an liberum sit privilegia, qua concessu, pro libito, nulla existente causa, revocare?
- 4 Princeps nec de plenitudine potestatis valet immutare dispositiones, nisi ex causa, quas ex ejus facultate majoratum fundatores adjuvant.
- 5 De potestate Principis ad subvertendas ultimæ subditorum voluntates, qui differunt, remissivè.
- 6 Princeps nequit sine causa adimere que de Jure Civili competunt subditis.
- 7 Legitimare spurium quando possit Princeps, ut in majoratu, aut bonis liberis succedat, & de legitimatione qui egerint, & n. 26.
- 8 Legitimus non succedit in feudo, nisi ad id specialiter dispensetur.
- 9 Nec in commendis Indorum. Legitimus per subsequens matrimonium, in feudis ac commendis succedit, ibid.
- 10 Sexti cujusdam argumenti resolutio, remissivè.
- 11 Princeps non poterit absque causa dispensare contra conventum in feudi concessione, ut femina succedat, exclusis vocatis.
- 12 Similiter nec spurium legitimare.
- 13 De feminarum exclusione, aliisque conditionibus, quæ majoratibus inferi solent, remissivè: & an exclusio feminarum odiosa, vel favorabilis?
- 14 Privilegium quando late, vel strictè debeat interpretari.

15 Princeps

15 Princeps non valet substitutiones, ac conditiones majoratum immutare, & num. 47.

16 Princeps nequit absque causa defunctorum voluntatibus ultimis derogare.

17 Nec subditis dominium etiam de plenitudine potestatis auferre, nisi ob publicam necessitatem, vel utilitatem.

18 Ampliatur ibi, licet sit Jure Civili questum, ac ex Principis gratia.

19 Similiter nec jus ad rem, vel possessionem adimere.

20 Facultas testandi est juris gentium.

21 Si quid relinquatur in opus pium, vel publicum, Pontifex, aut Princeps laicus commutare poterit dispositionem.

22 Si ex quantitate ad opus id legata superaverit aliquid, an sit hæredi relinquendum? & num. 23. & 24.

25 Principi licet obstaculum juris removere cum aliorum detrimento, ut legitimando spurium, ut patri succedat, si non obstat defuncti voluntas.

26 Princeps non valet legitimare spurium, ut succedat post delatam venientibus ab intestato hæreditatem, & multo minus post additionem.

27 Princeps potest capacitatem concedere inhabili ad succedendum cum aliorum detrimento adversus legem, aut consuetudinem, non contra defuncti dispositionem.

28 Principi non licebit legitimare spurium, ut in majoratu succedat, quando constat fundatorem exclusisse legitimos.

29 Utrum Princeps possit legitimare spurium, ut in majoratu succedat, cum non appareat per conditorem excludi? & n. 30. & 31.

32 Legitimare quando possit Princeps, ut non legitimus in feudo succedat.

33 Princeps an valeat dispensare, ut femina succedat in feudo, & n. 34. & 35.

36 Princeps num valeat jus nondum questum tollere subiectis.

37 Femina ex consuetudine, vel statuto admitti possunt ad feudi successionem.

38 Princeps nihil agere valet, nisi ex causa publica, in præjudicium subditorum, sive de contractibus, sive de ultimis voluntatibus, aut majoratibus tractetur. Suos contractus debet observare, ibid.

39 Princeps nequit hominum dispositiones licite factas ad jus commune reducere, & quare.

40 Principi non est absoluta potestas, ut adversum jus naturale, vel gentium contractus, & ultimas voluntates vassallorum infringat, nisi publica urgente causa.

41 Reprobatur distinctio potestatis Principis in ordinarium, & absolutam, quæ ut tyrannis damnatur, & n. 42.

42 Princeps absoluta utitur potestate, qui contra proprias regni leges quicquam decernit: & an peccet, si id absque justa causa faciat. Utrum possit in modicis nocere subditis, ibid.

44 Clausula, Ex certa scientia, nil operatur ubi in Principe deficit potestas.

45 Princeps sicut non potest omnino defunctorum voluntates infringere, ita nec ex parte eisdem derogare.

46 Princeps quando queat jus nondum questum tollere absque causa.

48 Princeps ex causa non publica potest concedere

D. de Faria Novæ Addit. ad Covar.

facultatem ad alienanda bona majoratus, tametsi conditor id expressè prohibuerit. Sed hoc restringitur, & declaratur, ibid.

49 De facultatibus Regis ad alienanda primogeniorum bona, remissivè.

Non debent facile concedi, ibid.

50 Utrum liceat dotis causa bona majoratus hypotheca subijcere, seu alienare, ibidem & seqq.

51 Dos est causa legitima, ut bona majoratus alienationi subdantur.

De intellectu authentica Res quæ, C. commun. de legat. remissivè, ibid.

52 Refertur affirmativa.

53 Ampliatur ad matrimonium spirituale per ingressum Religionis.

54 Ampliatur etiam quavis testator expressè alienationem interdixerit.

55 Restringitur præfata ampliatio.

56 Bona fideicommissi alienari non possunt causa dotis, si specialiter per testatorem prohibeatur: quod restringitur.

57 Prohibita expressè alienatione in majoratus fundatione propter dotem, bona vinculo astricta nequeunt ex ea causa alienari: quod ampliatur.

58 Bona fideicommissi, deficientibus aliis, possunt alienari, aut obligari pro dotis restitutione.

An bona fideicommissi possint alienari pro dotibus feminarum, quæ à primo testatore non descendunt, ibid.

59 Ampliatur conclusio tradita, etsi dos data sit post fideicommissum relictum, & testatoris mortem. Et quid si dos sit confessata.

60 Ampliatur eadem conclusio, licet mulier tradens dotem cognoverit, viro nulla alia esse bona nisi qua restituere per fideicommissum tenebatur.

61 Pro augmento dotis bona fideicommissi alienari permissum non est.

62 Non devenitur ad alienationem bonorum fideicommissi, nisi libera desint.

63 Procedit etsi testator jussit ex bonis fideicommissi dotem constitui, & an mulier excutere teneatur bona alia, ut ad fideicommissi alienationem perveniat? Quid si ex contractu sit alienatio vetita, ibid.

64 Facultates Regie ad alienanda, vel obliganda majoratum bona propter dotem, an concedi possunt, & num. 65.

66 Ubi bona jure majoratus deferuntur, inest semper tacita alienationis prohibitio.

67 In primogeniis apud Hispaniam non est locus constitutioni authentica Res quæ, C. commun. de legat. quod declaratur.

68 Beneficio authentica Res quæ, gaudent omnes descendentes à testatore in infinitum, & num. 69. & 70.

71 Quid in majoratibus Hispania.

72 Non licet, aut non decet, quod Princeps absque causa beneficia retrahat.

73 Princeps rectè poterit quæ concessit, ex causa justa revocare: ubi de donationum Regis Henrici moderatione.